

РЕШЕНИЕ

№ 1269

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 31.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3465** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 194б, ал. 6 от Закона за водите (ЗВ), вр. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Делото е образувано по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор А. М., чрез юрк. П. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 34 от 27.03.2023г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“ (БД И.). Жалбоподателят обжалва АУПДВ като издаден при съществено нарушение на процесуалните правила и при съществено нарушение на материалноправните разпоредби. Твърди, че актът не отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, тъй като не е мотивиран – не съдържа фактически и правни основания за издаването му. Твърди, че АУПДВ не съдържа мотиви и представител на дружеството не е присъствал на посочените в акта проверки, респ. не е запознат с техните констатации, поради което е накърнено правото му на защита. Претендира се отмяна на акта и присъждане на разноски. В съдебно заседание – жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. Ответникът – Директорът на Б. дирекция „И. район“, чрез процесуалния си представител Неделя Г., оспорва жалбата. Сочи, че АУПДВ е издаден въз основа на декларираните от жалбоподателя данни и не се установява различна фактическа обстановка. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че на „Напоителни системи“ ЕАД е издадено разрешително № 01420024/19.04.2021г., издадено от Министъра на околната среда и водите, с което на дружеството е предоставено правото на водовземане от повърхностен воден обект яз. „Жребчево”, изграден на река Т., разположен в землището на [населено място], [община], [населено място], с разрешена цел за „обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури“ в район на НС “Средна Т.”/ 259 294 дка по направление р. Т. /С./ и 87 958 дка по направление Нова 3./. Лимитът на ползваната вода съгласно разрешителното е до 97,95 млн.м³/годишно, като 74,25 млн. м³/годишно по направление С. и 23,7 млн.м³/годишно по направление Нова 3.. Срокът на действие на разрешителното е до 31.03.2031г.

При извършена проверка от експерти на БД И. на 04.11.2022г., обективизирана в констативен протокол № Сл-368/04.11.2022г., във връзка с дължими такси по разрешително № 01420024/19.04.2021г., издадено от Министъра на околната среда и водите, и на основание § 9, предложение второ от ПЗР на ЗВ, е констатирано, че дружеството има дължима такса за водовземане от повърхностен воден обект за периода 01.01.2021г. до 31.12.2021г., която е в размер на 136 526,39 лв. От тях на 19.09.2022г. са заплатени 20 000 лв. и на 27.10.2022г. са заплатени 20 000 лв.

С писмо с изх. № ПО-02-524/23.12.2022г. на директора на Б. дирекция „И. район“ са предявени Констативен протокол Сл-368/04.11.2022г., ведно с покана за доброволно изпълнение за дължимата сума за периода 01.01.2021г. до 31.12.2021г. в размер на главница: 96 526,39 лв., върху която следва да се начисли и дължимата законна лихва за периода на забава, и уведомление за започване на производство по установяване на задължението.

В Б. дирекция „И. район” е постъпило възражение с наш вх. № ПО-02-524(1)/10.01.2023г., от „Напоителни системи” ЕАД, с което се оспорва размерът на дължимата такса.

След като е разгледало изложените от дружеството възражения е издаден оспореният в настоящото производство Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ)) № 34 от 27.03.2023г., на директора на БД И., с който на дружеството на основание чл. 195б, ал. 1 и ал. 2 от Закона за водите, вр. чл. 194, ал. 1, т. 1, б. „а” и ал. 6 от Закона за водите (ЗВ), във връзка с чл. 16б от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК) и съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1, б. „а“, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 1, ал. 3, чл. 11, ал. 1 и чл.12, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 2 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и замърсяване приета с ПМС № 383 от 29.12.2016г., вр. § 9, предложение второ от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на ЗВ, за периода 01.01.2021г. до 31.12.2021г. в следния размер: общо дължима главница в размер на 96 526,39 лв. и дължима законна лихва за периода на забава от 16.02.2022г. до 27.03.2023г. в общ размер на 13 798,48 лв., както и законна лихва до окончателното погасяване на главницата от датата следваща датата на издаване на настоящето АУПДВ.

В хода на съдебното производство са приети писмените доказателства, съдържащи се в административната преписка. По делото е изслушано заключение по назначена съдебно-икономическа експертиза, което съдът изцяло кредитира, тъй като е обосновано, подробно и намиращо опора в доказателствата по делото.

От заключението на вещото лице се установява, че отнетите водни количества са

следните: 70 013 531 куб.м за язовир „Жребчево“ за 2021г. Уточнява, че в Констативния протокол № Сл-368/04.11.2022г. е установено, че декларираното и иззето количество - вода /годишен воден обем/ съответства на източените водни маси, представени в месечните справки за реализираните водни маси по цели и направления за използване водите на яз. Жребчево от „Напоителни системи“ ЕАД клон Средна Т.. Експертът сочи, че няма данни да е извършена последваща проверка от Директорът на Б. дирекция, съгласно разпоредбите на чл. 194 б, ал. 3 от ЗВ и чл. 9, ал. 4 и ал. 5 от „Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване” с която да се установява нарушение във връзка с издаденото Разрешително № 01420024/19.04.2021г. на „Напоителни системи“ ЕАД.

Експертът пояснява, че при изчисляването на задълженията следва да се вземе корекционен коефициент 0,7, а не коефициент 1,3, тъй като отнетите водните обеми не превишават разрешените лимити на ползваната вода, отразени в разрешително № 01420024/19.04.2021г. В тази връзка посочва, че дължимата такса е в размер на 73 514,21 лева (0,0015лв./куб.м. x 70 013 531 куб.м. x 0,7 = 73 514,21 лева).

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният акт е връчен на 29.03.2023г. и обжалван чрез административния орган на 04.04.2023г. - в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, срещу подлежащ на оспорване акт по чл. 194б, ал. 6 от АПК и от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Процесният АУПДВ е издаден от компетентен орган – директорът на Б. дирекция „И. район“, съгласно разпоредбата на чл. 195б, ал. 1, вр. чл. 152, ал. 1, т. 3 ЗВ.

АУПДВ е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Същият съдържа фактическите основания за неговото издаване, за което са отразени отнетите водни обеми за съответните водни обекти през релевантния период, както и начинът на тяхното установяване. Налице са изложени и правни основания за издаване на АУПДВ. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. В тази връзка не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта.

При издаването на АУПДВ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до неговата незаконосъобразност. Жалбоподателят е надлежно уведомен за започване на производството по издаване на акта. Изпратена му е покана за доброволно изпълнение съгласно чл. 195б, ал. 2, т. 3 от ЗВ. След изтичане на указания в нея срок е извършена проверка за заплащане на дължимите такси, за което е съставен констативен протокол. След установяване на дължимите такси е издаден оспореният АУПДВ.

С писмо с изх. № ПО-02-524/23.12.2022г. на директора на БД И. дружеството е

уведомено за правното основание и размера на задълженията за такса за водовземане от повърхностен воден обект с цел обществено водоснабдяване на земеделски култури за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г., поканено е да заплати дължимите суми и е предупредено, че при липса на доброволно изпълнение, ще бъде издаден АУПДВ. Като приложение към писмото е описан Констативен протокол Сл-368/04.11.2022г. Изложеното удостоверява изпълнение на задължението на органа по чл. 26, ал. 1 от АПК и предоставяне на информация на засегнатото лице относно основанието и размера на задълженията му, което определя като неоснователни възраженията му за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство.

В случая няма спор, че „Напоителни системи“ ЕАД дължи такса за всяка година водоползване по разрешително № 01420024/19.04.2021г., както и че дружеството е подало Декларация по чл. 194б от ЗВ за периода от 01.01.2021г. до 31.12.2021г., в която е декларирано иззето водно количество от яз. А. С. в размера на 70 013 531 куб.м., целта на водовземането - напояване, единичния размер на таксата по чл. 12 от Тарифата - 0,0015 лева/куб. м по измервателно устройство - водомерна рейка. Въз основа на това е определило такса за водоползване в размер на 73 514,21 лв. за 2021г. Спорът между страните е изцяло материалноправен – относно основанието и размера на установените с АУПДВ публични вземания.

По силата на чл.194б, ал. 1 от ЗВ ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, определят и декларираат дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите.

Съгласно чл. 194б, ал. 3 от ЗВ директорът на басейнова дирекция извършва проверка на информацията по ал. 1 и съответствието ѝ със: 1. резултатите от собствения мониторинг; 2. показанията на измервателните устройства, и 3. резултатите от извършения през годината контрол.

Когато в декларацията по ал. 1 се установят несъответствия с информацията по ал. 3, които засягат основата и размера на определената такса, директорът на басейновата дирекция издава акт за установяване на публично държавно вземане, с който се коригира декларацията (чл.194б, ал.4 от ЗВ).

Според чл. 105 от ДОПК задълженията по декларация, по която задълженото лице само изчислява основата и дължимия данък и/или задължителните осигурителни вноски, се внасят в сроковете, определени в съответния закон – в случая по чл. 194б, ал. 2 от ЗВ. Когато в декларацията по чл. 105 се установят несъответствия, които засягат основата за данъчното облагане или за изчисляването на задължителните осигурителни вноски или размера на задължението, които не са отстранени по реда на чл. 103, органът по приходите издава акт за установяване на задължението, с който се коригира декларацията (чл. 106 от ДОПК).

В случая, данъчнозадълженото лице (ДЗЛ) е подало Декларация по чл.194б от Закона за водите в Б. дирекция „И. район” с вх. № КД - 04- 334/17.01.2022г. Жалбоподателят предоставил Справки за иззети водни количества с изх. № РД-02-83/20.01.2022г., в които относно процесното разрешително за воден обект яз. Жребчево е посочено: отнет обем от 70 013,531 хил.куб.м за поливен сезон 2021г.

Съгласно изготвения КП № СЛ 368 от 04.11.2022г. на ответника, удостоверяващ

извършена проверка по документи, през периода от 01.01.2021г. - 31.12.2021г. декларираното и иззето количество - вода /годишен воден обем/ от 70 013 531 куб.м за 2021г. за напояване, съответства на източните водни маси, представени в месечните справки за реализираните водни маси по цели и направления за използване водите на яз. Жребчево от „Напоителни системи“ ЕАД клон Средна Т. в изпълнение на режимните графици одобрени от Министъра на околната среда и водите през отчетния период или не е констатирано превишаване за ползване с месечния график водни обеми.

Във връзка с гореизложеното в случая, липсват данни за осъществен контрол за съответствие съгласно чл. 194б, ал. 3, т. 1 и т. 2 от ЗВ – с резултати от собствения мониторинг или с показания на измервателните устройства. Ответникът не е констатирал противоречието в предоставените от лицето данни, респ. не е извършил проверка за съответствие съобразно чл.194б, ал.3 от ЗВ. Въпреки, че в констативния протокол е посочено, че декларираното и иззето количество вода за напояване от жалбоподателя, съответства на източните водни маси, в същия е направена констатация, че декларацията по чл. 194б от Закона за водите е некоректно попълнена. При данни, че с Разрешително № 01420024/19.04.2021г. е предоставено право на водоземане от повърхностен воден обект яз. „Жребчево”, изграден на река Т., разположен в землището на [населено място], [община], [населено място], с годишен лимит на ползваната вада: е до 97,95млн.м³/годишно, като 74,25 млн. м³/годишно по направление С. и 23,7 млн.м³/годишно по направление Нова З., то определената такса с коефициент от 1.3 не съответства на чл. 12, ал. 3, т. 2 от Тарифата за таксите за водоземане (Приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., в сила от 01.01.2017г.). Приложима в случая е разпоредбата на чл. 12, ал. 3, т. 1 от Тарифата за таксите за водоземане, тъй като отнетият обем вода е по-малък от или е равен на обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени с наредбата по чл. 117а, ал. 2 ЗВ, за съответните култури. При това фактическо установяване, размерът на дължимата от дружеството такса следва да се изчисли по следния начин: 70 013 531 куб.м. x 0.7= 49 009 471,7 x 0,0015 лв.= 73 514,21 лева, така както е посочил в декларацията си жалбоподателя.

В идентичен смисъл е приета по делото съдебно-икономическа експертиза, която съдът кредитира като съответна на другите доказателства по делото и неоспорена от страните. Експертът е изчислил задълженията на лицето при корекционен коефициент от 0.7 съгласно чл. 12, ал. 3, т. 1 от Тарифата за таксите за водоземане.

В обобщение, общият размер ще възлиза на 73 514,21 лева на дължимата такса за водоземане за 2021г., съобразно визираната методика, а не на сумата от 96 526,39 лева, след приспадане на направените плащания на 19.09.2022г. и на 27.10.2022г., така както е прието от ответника.

С оглед факта, че с настоящето решение е установена материална незаконосъобразно изразяваща се в неправилно приложение на чл. 12, ал. 3 от Тарифата, вр. чл. 194, ал. 6 от Закона за водите, то оспореният акт следва да бъде отменен без преписката да се изпраща на административния орган.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от жалбоподателя разноски в производството, но такива не са претендирани, поради което не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Напоителни системи“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 34 от 27.03.2023г., издаден от директора на Б. дирекция „И. район“ (БД И.).

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: